

GAZETA LWOWSKA.

Z dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów. Z pocztą kwartalnie 5 zł. miesięcznie 1 zł. 75 centów waluty austr. — Inscrycja w półkolumnie, drukiem garmoni, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRENUMERATA

na GAZETĘ LWOWSKĄ z DZIENNIKIEM URZĘDOWYM i PRYWATNYM wynosi
od 1. lipca do ostatniego września 1861.

dla miejscowych . . . . . 4 zł. } waluty austr.
dla zamiejscowych z przesyłką pocztową . . . . . 5 zł. }

Przesyłki (franco) odbiera Kantor Gazety Lwowskiej, ulica Niższa Ormiańska Nr. 347.

PRZEGLĄD.

Monarchya austryacka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Szwajcaryja. — Włochy. — Niemce. — Rosya i Królestwo Polskie. — Turcya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Podług dekretu wysokiego ministryum państwa z 21. lutego 1861 l. 9917-186 raczył Jego c. k. Apostolska Mość zezwolić najlaskawiej:

1. Ażeby w Galicyi utworzona została szkoła rabinów z prawami publicznego zakładu naukowego, i żeby koszta jej utrzymania, o ile niedadza się pokryć ze źródeł krajowych, opędzane były z izraelickiego funduszu szkolnego, połączonego teraz z katolickim;

2. ażeby izraelicka część funduszu szkolnego wydzielona została z katolickiego funduszu szkolnego z całym kapitałem, jaki istniał w czasie jej wcielenia, w 5% obligacyach w nominalnej wartości, i żeby natychmiast oddany został do użytku na izraelickie szkoły i cele naukowe, a

3. ażeby odstąpić od dotychczasowego wymagania nauk gimnazyalnych i filozoficznych dla kandydatów rabinatu, a poprzestawać na dowodach wykształcenia, jakie podają niższe gimnazya.

To rozporządzenie podaje się do wiadomości powszechnej z tym dodatkiem, że przedsięwzięte zostały starania, ażeby szkoła rabinów we Lwowie utworzona być mogła z przyszłym rokiem szkolnym, i że wydzielenie izraelickiego funduszu szkolnego nastąpi z początkiem roku administracyjnego 1862, to jest z dniem 1. listopada 1861.

Z c. k. galicyjskiego Namiestnictwa.

Lwów, 28. maja 1861.

Wiedeń, 8. czerwca. Dnia dzisiejszego wyszedł w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozesłany XXIX. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Ten zeszyt zawiera:

Nr. 60. Rozporządzenie ministrystwa finansów z 30. maja 1861 — ważne we wszystkich krajach koronnych — względem opłaty należności od wydanych dodatkowo akcyi, obligacyi długu i t. p., jeżeli te należności uiszczone zostały bezpośrednio przy pierwotnym wydaniu takich dokumentów prawnych.

Nr. 61. Rozporządzenie okólnikowe ministryów stanu, wojny i policyi, jako też najwyższej władzy kontroli rachunkowej z 2. czerwca 1861 — ważne w Galicyi, Bukowinie, Morawii, Szląsku, Czechach, Wyższej i Niższej Austrii, Salcburgu, Tyrolu, Forarlbergu, w Lombardo-weneckiem królestwie, w Styrii, Karyntyi, Krainie, Gorycyi z Gradyską, w Tryeście i Istrii — z dodatkiem do zawartego w Dzienniku ustaw państwa II. zeszyt N. 12 z r. 1860 przepisu względem postępowania i pretensyi wynagrodzenia lekarzów cywilnych za kuracyę chorych żołnierzy armii lądowej tak w szpitalach cywilnych jako też w domu.

Z tym zeszytem wyszedł także i został rozesłany *rejestr osnovy* wydanych w miesiącu *maju* 1861, zeszytów Dziennika ustaw państwa.

Sprawy krajowe.

(Posiedzenie izby deputowanych z dnia 5. czerwca.)

Minister stanu p. *Schmerling* odpowiedział na wniesione do siebie interpelacye:

Na ostatniem posiedzeniu tej izby odczytane zostały trzy interpelacye wniesione do ministra stanu. Co do pierwszej interpe-

lacyi, mianowicie jakich środków użył lub zamysła użyć rząd dla powstrzymania agitacyi w Tyrolu przeciw najwyższemu patentowi z 8. kwietnia 1861, zastrzegam sobie odpowiedź na jedno z najbliższych posiedzeń.

Również co do drugiej interpelacyi względem finansowych stosunków uniwersytetu krakowskiego będą miał zaszczyt odpowiedzieć wysokiej izbie na jednym z najbliższych posiedzeń. Na trzecią interpelacyę pozwalam sobie odpowiedzieć natychmiast. Idzie tu o to, w jaki sposób przy organizacyi rady oświecenia uwzględnione zostały właściwe stosunki zakładów naukowych w Królestwie Galicyi. Co do tej interpelacyi pozwalam sobie powołać się na odpowiedź, której udzieliłem już przed kilkoma dniami wysokiej izbie na podobne interpelacye; mianowicie mam zaszczyt oświadczyć, że obrady nad statutami rady oświecenia nie są jeszcze zamknięte, i że przeto nie jestem w stanie udzielić dalszych wyjaśnień w tym względzie.

Prezydent: Stosownie do postanowień regulaminu obrad zapytuje wysoka izba, czy zezwala na przedłożenie wniosku deputowanego *Szabla*, tej osnovy:

„Wysoka izba raczy uchwalić:

1) Ustanowiony będzie wydział konstytucyjny, do którego odebrane będą wszelkie wnioski względem konstytucyi i ustaw zasadniczych.

2) Ten wydział będzie wybrany z oddziałów po dwóch członków z każdego, zaczem będzie się składać z 18 członków.“

Minister stanu p. Schmerling: Proszę o głos (z trybuny).

Uważam za obowiązek imieniem rządu — nim kwestya ta przyjdzie pod decyzję wysokiej izby, i nim wysoka izba powzięmie uchwałę, czy nad wnioskiem deputowanego *Szabla* ma być przedsięwzięta dyskusya, jak to przepisuje §. 21. regulaminu obrad — oznajmić ze strony rządu oświadczenie, które odnosi się do ważnej kwestyi kompetencyi wysokiej izby, tej osnovy:

Postanowieniem Jego Ces. Mości z 26. lutego r. b. zwołana została cała rada państwa. Kroki, które rząd mógł poczynić dotąd, niedozwalają mu jeszcze uważać obradujące teraz zgromadzenie za całkowitą radę państwa. Nieprzedłożył też jeszcze temu zgromadzeniu żadnego projektu, który należy do kompetencyi całej rady państwa. Zaczem uznaje w obradującym teraz zgromadzeniu tylko ściślejszą radę państwa z prawami, które przysługują jej podług §. 11. ustawy zasadniczej.

Rząd uważał się obowiązany złożyć to oświadczenie bez ogródki, by uniknąć zarzutu, jakoby chciał zachęcać izbę do jakiejkolwiek czynności, której kompetencya mogłaby być na przyszłość wątpliwą, chociaż przytem niemysli rząd bynajmniej sprzeciwiać się stawianiu wniosków.

Potem nastąpiło trzecie odczytanie ustawy nietykalności. Gdy prezydent chciał przystąpić do głosowania, zabrał głos *Smolka*: Ponieważ miałoby to praktyczną wagę, dowiedzieć się, ilu deputowanych będzie głosować za tym wnioskiem, ażeby się przekonać, czy się zbierze potrzebna do ważności uchwały liczba głosów, tedy radziłbym głosować przez balotowanie, ażeby można sprawdzić, ilu deputowanych będzie za wnioskiem, a ilu przeciw wnioskowi. (Tę propozycyę popiera prawa strona.)

Dr. Brinz (z Czech): W wyrazach pana *Smolki* przebijają się mniemanie, jakoby szło o ustawę konstytucyjną; tego zdania jednak niepodziela znaczna część izby.

Wniosek *Dra. Smolki* został odrzucony, i ustawę nietykalności przyjęła izba stanowczo znaczną większością.

Dalej nastąpiło z porządku dziennego sprawozdanie wydziału o regulaminie obrad, i prezydent oświadczył, że najprzód przedsięwzięta będzie ogólna a potem specjalna debata nad projektem wydziału.

Dr. *Taschek* sprawozdawca wydziału wchodzi na trybunę i odczytuje sprawozdanie. Do debaty ogólnej nie zgłasza się żaden mówca.

Prezydent: Czy żąda kto głosu do debaty specjalnej?

Dr. *Smolka* proponuje ze względu na oświadczenie ministra stanu odroczyć debatę nad projektem ustawy względem regulaminu spraw rady państwa; ale wniosek jego pozostaje w mniejszości. Również odrzucone zostały wnioski *Hawelki* i *Prazaka*, i przyjęto §§. 1—7 regulaminu.

Przy §. 8. tej osnowy: „Wydziały obudwu izb mają prawo przedsiębrać za pośrednictwem swego prezydenta w drodze prawnej wszelkie potrzebne śledztwa i wzywać świadków lub znawców do bezpośredniego przesłuchania“ — zabiera głos minister *Schmerling* i oświadcza, że to postanowienie nie należy do regulaminu obrad i przechodzi kompetencję rady państwa jako ciała mającego głównie obradować nad projektami ustaw. Minister wnosi tedy, ażeby ustęp o przesłuchywaniu świadków został wypuszczony.

Przeciw temu a za wnioskiem wydziału przemawiał Dr. *Mühlfeld*, i wniosek ministra stanu pozostał przy głosowaniu w mniejszości.

Prezydent oznajmia, że przedłożone zostały dwa wnioski, pierwszemu deputowanego *Jana Liebiga*, ażeby projekt regulaminu obrad dla izby deputowanych przyjęty został *en bloc*, a drugi podobny wniosek Dra *Riehla*. — *Prezydent* oświadcza, że wypadek przyjęcia *en bloc* nie jest przewidziany w regulaminie obrad, jednak przez analogię dozwala §. 29. izbie ukrócić formę obrad, ale do uchwały potrzebna jest większość dwóch trzecich części izby.

Przy imiennem głosowaniu okazuje się 103 głosów za wnioskiem *Liebiga*, a 59 przeciw; razem było 162 głosów, dwie trzecie części wynoszą 108, zatem brakuje jeszcze 5 głosów, i wniosek zostaje odrzuconym.

Na tem skończyło się dzisiejsze posiedzenie; przyszłe nastąpi w sobotę o godzinie 10tej.

(Sejm węgierski. — Doniesienia z Węgier.)

Peszt, 5. czerwca. Byłoby niepodobieństwem, mówi *M. Sajto*, opisać dokładnie wewnętrzne usposobienie, w jakim znajdowaliśmy się w pamiętnej chwili głosowania. Nie stały tam na przeciw siebie stronnictwa, tam toczyła się prosta walka zdań patriotów ożywionych najlepszymi chęciami. Podczas głosowania wazyła się szala zwycięstwa. Gdy nie! nie! wołać poczęto, przywodziłszy sobie na pamięć argumenta, które ta strona przytoczyła, jakbyśmy w przeszłości chcieli szukać pociechy na przypadek, jeźliby rezultat nie zgadzał się z naszymi życzeniami. W tem z drugiej strony odczywały się głosy przyzwalające, które pochodziły z głębokiego przekonania. Natychmiast powzięliśmy myśl, że Bóg natchnął mężów, których naród wybrał, i że to Bóg wskazuje nam drogę.

Czy niektóre okoliczności jak np. że kilku członków złożyło swoje mandaty, że kilku wstrzymało się od głosowania, wpłynęły na większość, o tem dziennik rzeczony zamilcza; pisze tylko, że chociażby stronnictwo które zwyciężyło, większość darem otrzymało, dar ten nie byłby ofiarowany stronnictwu, ale ojezyźnie.

— Plakat z podpisem pana *J. Besse* i kilku reprezentantów miasta *Pesztu* postanowiła dla wzmagającego się zagrożenia bezpieczeństwa życia i majątku utworzyć batalion milicji mieszczańskiej.

— Jak donoszą z *Pesztu* potrwa specjalna debata nad adresem w izbie niższej najwięcej trzy dni jeszcze, a obrady w izbie wyższej rozpoczną się już może na przyszły poniedziałek.

— *Hrabia Montalembert* bawi już od 6. b. m. w *Peszie*.

Hiszpania.

(Poseł francuski odjeżdża. — Stosunki z Marokiem. — Flota do Hajti. — Wiadomości bieżące.)

Madryt, 1. czerwca. Pan *Barrot* poseł francuski odjedzie do Paryża. Wczoraj był u Królowej na pożegnaniu. Rada ministrów uchwaliła ostro odpowiedzieć *Muley el Abbassowi* i zrobić go uważnym, że jest obowiązany dopełnić traktatu. — *Dziennik Las Novedades* pisze: „Zapewniamy, że jeżeli ściśle nie będzie dotrzymany termin wyznaczony Marokanom do zapłacenia 90 milionów, wtedy hiszpańska eskadra będzie bombardować jeden z portów marokańskich i wysadzi na ląd wojsko.“ — Okręta hiszpańskie udały się do *Haity* żądać objaśnienia z powodu nieprzyjaznego jej postępowania.

— Z *Madrytu* pod dniem 3. b. m. donoszą:

Oczekują tu niecierpliwie odpowiedzi z Maroko na ultimatum Hiszpanii. *Correspondencia* robi nadzieje, że odpowiedź będzie pomyślna i sądzi, że kwestya będzie wkrótce rozwiązana w sposób przynoszący zaszczyt Hiszpanii.

— Nadeszła depecha z *Gibraltaru* z dnia 2. b. m., że księcia *Muley Solimana* uznały plemiona wschodnie. Ma on pod sobą dosyć znaczne siły i stoi na 40 kilometrów od *Fez*.

Anglia.

(Czynności w parlamencie. — Komitet subsydyjów. — Stosunki z Ameryką. — Doniesienia z Indii.)

Londyn, 5. czerwca. Lord *John Russell* przedłożył parlamentowi liczne korespondencje względem nowych trudności z rządem japońskim. Zawierają doniesienia o zabiciu sekretarza amery-

kańskiego poselstwa, i korespondencję w tej mierze z rządem w *Jeddo*. Ostatnia depecha angielskiego posła donosi, że dawniejsze przyjacielskie stosunki przywrócone zostały. Przed komitetem admiralicy oświadczył *Sir John Pappington* (który za ministeryum lorda *Derby* był, jak wiadomo ministrem marynarki), że otrzymał sankcję rozporządzenia nie tylko od pierwszego ministra i gabinetu, lecz także Jej Mości Królowej, że wszyscy starzy i niezdatni do służby oficerowie marynarki będą zmuszeni przenieść się w stan spoczynku. Jak utrzymuje *Army and Navy-Gazette*, książę *Sommerset* teraźniejszy minister marynarki, postanowił uskutecznić pomysł swego poprzednika i wnieść bil w tym zamiarze.

— Komitet subsydyjów naradzał się nad pozycją 2,485.000 f. szt. w budżecie marynarki na zasoby floty, maszyny parowe i t. d. Kilku członków oświadczyło, że pozycya ta za wysoko położona. Lord *Clarence Paget* asprawiedliwia wysokość jej tem, że obecnie buduje się 7 okrętów pancernych mniejszych i 5 liniowych również pancernych. *Sir Pakington* czyni uwagę, że Francya będzie miała do roku dwa razy tyle, mianowicie 25 nowozbudowanych okrętów pancernych. *Lindsay* wnosi, aby umniejszyć pozycję o 200.000 f. szt., lecz poprawka ta upada 68 głosami przeciw 85, poczem pozycję przyjęto w całości.

Najnowsze dzienniki amerykańskie zawierają cierpkie wyrzuty czynione Anglii, iż związek południowy uznała jako stronę prowadzącą wojnę. Jedni utrzymują, że jest to otwarcie postawić się po stronie Południa, inni że to się prawie równa wypowiedzeniu wojny.

— Sekretarz stanu spraw indyjskich otrzymał następujący telegram pod dn. 1. czerwca: Naczelny gubernator Indii donosi z *Kalkuty* pod dn. 8. maja: Żołnierze armii bengalsko-europejskiej przechodzą z wielką ochotą w służbę liniową. Głównie dowodzący wraz z wielką liczbą oficerów artylerji przeszedł do wojska liniowego. Nowe pułki jazdy i piechoty są tym sposobem już skompletowane. W *Bombaj* żołnierze są równie ochoczy przejść w służbę liniową. Budżet *Lainga* sporządzony na rok 1861—62 zaspokoił wszystkich.

Wydano rozkaz zmniejszyć armię krajowców do liczby 155 batalionów, czyli 110.000 luda. Tym sposobem zmniejsza się armia o 64.000 luda w każdym okręgu i oszczędza się 1,000.000 f. szt. w budżecie.

Francya.

(Wiadomości bieżące. — Aresztacya p. *Blanqui*. — Nowiny dworu.)

Paryż, 5. czerwca. Dziś była rada ministeryalna w *Fontainebleau*. Generał *Dufour* przyjechał z *Szwajcaryi* do *Fontainebleau*.

— *Vely Basza*, poseł turecki, powrócił tu z *Berlina*.

— Książę *Grammont*, ambasador w *Rzymie*, ma z końcem czerwca przybyć za urlopem do *Paryża*, a ztąd odjechać do *Vichy*. *Margrabia Lavalette* wyjedzie za urlopem ze *Stambułu* po ukończeniu konferencyi syryjskiej, i zapewne w pierwszych dniach lipca stanie w *Paryżu*.

— *Kardynał Grasselini*, który przybył tu z *Rzymu*, odwiedzał pana *Thouvenela* i pojedzie temi dniami do *Fontainebleau*.

— *Patrie* podaje następujące autentyczne wiadomości o czynnościach konferencyi syryjskiej:

Rozprawy jeszcze nie ukończone, a zatem konwencya jeszcze nie podpisana; lecz mocarstwa zgodziły się na zasadę oddać rządy *Libanu* jednemu naczelnikowi chrześcijańskiemu.

— *Wiceadmirał Charner* i *kontradmiral Page* otrzymali rozkaz powrócić z wód chińskich do *Francyi*. W ministerstwie wojny pracują obecnie z rozkazu *Cesarza* nad planem wyprawy na *Hui*, stolicę *Kochinchiny*.

— *Kontradmiral Reynaud* powołany do *Paryża*, aby zabrać instrukcje ściągające się do jego poselstwa do *Ameryki*.

— Oddano pod sąd policji karnej *Blanquiego* i z nim pięciu obywateli, pomiędzy którymi znajduje się jedna wyrobnica. Obwinieni są o udział w tajnem stowarzyszeniu blisko od trzech lat istniejącem, którego *Blanqui* był naczelnikiem i założycielem. Sprawa wytoczy się dnia 7. b. m.

— *Dzienniki hiszpańskie* donoszą, że *Cesarzowa Eugenia* ma zjechać się z *Królową hiszpańską*. Do *Epoca* donoszą z *Paryża*, że w ciągu lata *Cesarzowa* będzie zwiedzać *Pyreneje*; jeżeli więc, pisze *Epoca*, królewska rodzina uda się do prowincyi *baskijskich*, nie masz wątpliwości, że *Cesarz* i *Cesarzowa* odwiedzą ją w *San Sebastian*.

— *Diario Espanol* zapewnia także, że *Cesarzowa Eugenia* uda się tego lata do swego zamku *Artraga*, położonego w *Pyrenejach*, a *Eco Vascondago* dodaje, że na rzecz *Cesarza Francuzów* skupują włości w okolicy rzeczzonego zamku.

— Do *Monitora* piszą z *Turynu* pod dniem 2. czerwca: Armia stoi od wczoraj na stopie pokoju. Tego środka bardziej wymagał budżet, jak polityka, jednak stan czynny nie zmniejszył się wcale. *Opinione* zapewniała, że środek ten miał oznaczać gotowość rządu piemontkiego w utrzymaniu pokoju. Wojska od dawna pobierały żołd kwaterunkowy, lecz odtąd będą pobierać żołd zwykły.

Na rozmaitych punktach trwają ciągle zaburzenia, których właściwy charakter nie da się dokładnie oznaczyć. Wczoraj nadeszła depecha telegraficzna, że w *Sycylii*, w pobliżu *Catany*, pojawiła się świeża banda, a dzisiaj donoszą, że pomiędzy *Arezzo* i *Urbino*, (to jest w tej części *Apeninów*, która oddziela *Toskanię* od *Umbryi*), wybuchły niebezpieczne rozruchy. Rozruchy te przypisują

zuchwalcom, których bardzo jest wiele w tej okolicy po raz pierwszy przymuszonej dostawiać rekrutów.

Union ogłasza na czele odezwę ministerium spraw wewnętrznych, która zbija zarzut, jakoby rząd postępował z duchowieństwem niesprawiedliwie i stronniczo; żaden bezstronny zaprzeczyć nie może, że rząd francuski wspiera moralnie niepodległość duchowieństwa; odezwa kończy się następującymi słowami:

Dzienniki, które w tym duchu występują, są kary godne, i narażają rząd do użycia środków surowych. Administracja spodziewa się, że to ostrzeżenie będzie dostateczne, i że dzienniki nie zechcą narażać się na surowsze środki i dotkliwszy wymiar sprawiedliwości.

Constitutionnel pisze: „Rząd cesarski postanowił w naszych indo-chińskich posiadłościach zaprowadzić publiczną zbrojną siłę, i w tym zamiarze będą wzięte z gwardyi zandarmeryi i z korpusu gwardyi Paryża około 200 ludzi (piechota i konnica), którzy uformowani w korpusy odejdą wkrótce na wspomniane miejsce przeznaczenia.“

Szwajcarya.

(Rewizya konstytucyi.)

Wielka rada w St. Gallen zdecydowała się 99 głosami przeciw 47 za rewizyą konstytucyi według liberalnego programu. Zwycięstwo liberalistom było dnia 4go b. m. zapewnione.

Włochy.

(Proces medyolański. — Zastępa księcia Grammont. — Okólnik ministra Króla neapolitańskiego.)

Dochodzenie sądowe w sprawie medyolańskiej przybiera coraz większe rozmiary. Uwięziono już 200 osób, przesłuchano przeszło 700 świadków. Aresztowania trwają nieprzerwanie. Dwie osoby, które dały hasło zburzyć fabrykę spirytusu są w ręku sprawiedliwości.

Gazeta augsb. donosi, że p. Cadore przybył do Rzymu dnia 22. maja i będzie zastępował księcia Grammont podczas jego dwumiesięcznego urlopu. Z instrukcyi, które przywiózł z sobą, można wnosić, że okupacya Rzymu przeciaguje się jeszcze.

Król neapolitański minister del Re wydał następujący okólnik do reprezentantów Króla Franciszka II. za granicą:

Rzym, 25. maja 1861.

Mości Panie! Rząd Króla piemontkiego przedłożył właśnie parlamentowi turyńskiemu projekt ustawy względem zaciągnięcia pożyczki w kwocie 500 milionów franków. Gdyby chodziło tylko o przedsiębiorstwo finansowe w interesie samego Piemontu, nie miałby inny rząd prawa mieszać się w tę sprawę; ale ponieważ większa część tych pieniędzy ma być użyta na rozszerzenie jarzma, które uciska ludność królestwa Obojga Sycylii, i powiększy tylko nowym długiem państwa ciężary, które nieład uzurpacyi i tak już czyni nieznośnymi, przeto uważa Jego Mość Król za obowiązek tak względem siebie jak i swoich ludów, założyć protest przeciw temu projektowi pożyczki, i oświadcza dla odjęcia wszelkiego złudzenia w tej mierze, że postanowił nie uznać nigdy prawomocności tej ustawy co do królestwa Obojga Sycylii.

Racz pan oznajmić ten protest ministrowi spraw zagranicznych tego rządu, przy którym jesteście zawierzytelbiony.

Przyjm pan i t. d.

Del Re.

Niemce.

(Nowiny dworu bawarskiego.)

Uroczysty obrzęd zaślubin Jego król. Wysokości hr. Traui z Jej król. Wysokością księżniczką bawarską Matyldą był w Mnichowie dnia 5go b. m. o godzinie pół do dziewiątej wieczór. Wysocy nowożeńcy odjechali dnia 6go b. m. do Rzymu.

Rosya i Królestwo Polskie.

(Doniesienia z Polski. — Pułk imienia Gorczakow.)

Gazeta wiedeńska donosi z **Warszawy**, że generał Suchozanet objął dnia 1go b. m. administracyę Królestwa Polskiego, a dnia 3go przyjmował naczelników władz wojskowych i cywilnych. Według najwyższego ukazu z dnia 16go z. m. zajmował się w ciągu choroby księcia Gorczakowa tylko tymczasowo czynnościami namiestnika królestwa; teraz ma zająć rzeczywiście tę posadę. Pomimo zakazów pojawiły się ostatnimi dniami znowu w znaczniejszej liczbie stroje polskie na ulicach i w ogóle oznaki pewnego wzburzenia umysłów. Przed gmachem komendy wojskowej aresztowano znów niektóre osoby. Zaczem zebrał się tam tłum z kilkuset osób, dopominając się żywo wypuścić uwieczonych. Oficerowie usiłowali na próżno uspokoić zbiegowisko. Wzburzenie stawało się coraz groźniejszym, zaczem oficer komenderujący kazał wystąpić straży pod broń i powtórzyć trzykrotnie wezwanie rozejść się. Tłum jednak nie odstąpił od swego żądania odpowiadając, że żołnierze mogą strzelać, jeżeli chcą, lecz z nich nikt nie ustąpi, póki aresztowani nie będą wypuszczeni na wolność. Oficer nie mając rozkazu użyć broni, widział się w końcu zmuszonym ustąpić przed żądaniem ludności.

Petersburg, 2. czerwca. Donoszą z Moskwy, że Cesarz odebrał wiadomość o śmierci księcia Gorczakowa podczas swego tam pobytu, i rozkazał niezwłocznie, aby pułk, którego zmarły był właścicielem, imię jego odtąd po wieczne nosił czasy.

Tureya.

(Wiadomości bieżące i doniesienia z Konstantynopola.)

Journal de Constantinople pisze: „Możemy zapewnić, że odnośnie do propozycyi wysokiej Porty odbędą się w Konstantynopolu narady nad administracyjną centralizacyą Multan i Wołoszczyzny.“

Ten sam dziennik zbija wiadomości o rozruchach i aresztacyach, jakie miały zajść w ostatnim czasie w Atenach. Według wiadomości nadeszłych najnowszą pocztą po dzień 31. maja do Konstantynopola panuje jak największy spokój w Atenach.

Nadesłany 29. maja do Konstantynopola telegram przywiózł wiadomość, że Montenegrzyni wycieli w pień złożoną z tureckich żołnierzy eskortę transportującą żywność. Zaledwo trzech lub czterech ludzi uszło śmierci.

Bawiący w Bejrucie cudzoziemcy kupcy i przemysłowcy doręczyli dnia 14. kwietnia wiceprezydentowi komisji europejskiej społem adres względem sytuacji Syrii, w którym utrzymują, że dotychczas nie zrobiono, „ażby zatrzeć ślady rzezi i przeskodzić jej ponowieniu“. *Journal de Constantinople* stara się zbijać te i tym podobne podania, nazywając adres aktem niewdzięczności dla tureckiego rządu i francuskiej armii.

Jak donoszą do *Oester. Zig.* z Konstantynopola, rząd wysokiej Porty nie czyni żadnych trudności wychodźcom bułgarskim, którzy się w Rosyi chcą osiedlić. W Widdynie otworzono nawet rosyjskie biuro wychodźstwa, które za porozumieniem z władzami tureckimi wydaje wynoszącym się do Krymu Bułgarom względem przesiedlenia potrzebne informacye. Z różnych powiatów miało się już zgłosić przeszło 10.000 rodzin, które się wyniosą do Krymu. W ten sposób Rosya za Tatarów wywedrowanych po krymskiej wojnie do Bułgaryi będzie wynagrodzona przybywającymi teraz Bułgarami.

Dnia 28. maja wysłano rząd 12.000.000 piastrow jako sumę indemnizacyjną dla Maronitów. Dalsze 56.000.000 na ten sam zamiar mają być zebrane w samej Syrii.

W Sarajewo stanął 31. maja Omer Basza; dnia 30go przybył francuski komisarz Tissot do Mostaru. Obecni już byli komisarze Rosyi, Austrii i Prus.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Peszt, 8. czerwca. (Izba niższa.) Dalsza debata nad adresem. W ciągu obrad przedstawił *Szalay*, że to rzecz niestosowna i niezwykła w żadnym parlamencie, obradować in pleno nad prostymi zmianami stylu; przeto obrano na wniosek jego jako też *Eötvösa* i *Nyarego* komisye, a całej izbie zostawiono tylko dyskusyę nad ważnymi zmianami.

Turyń, 8. czerwca. (Na Paryż.) Król przyjmować będzie w ciągu dnia dzisiejszego pana Ricasolego. Dzisiejsza *Opinione* radzi, zostawić teraźniejsze ministerium i nie zmieniać w niczem polityki *Cavoura*.

Genoa, 7. czerwca. Dla zgonu *Cavoura* były wczoraj zamknięte wszystkie teatry. Kupcy utworzyli komitet dla wzniesienia pomnika *Cavourowi* na giełdzie.

Nowy Jork, 27. maja. Dziesięć tysięcy separatystów stanęło w *Harpers Ferry*. Wojska unii chcą odciąć ich poruszeniem z *Richmond*. *Blekada* *Charlestownu* będzie odnowiona, i ma być zaciągnięta pożyczka unii w kwocie 9 milionów dolarów z kursem po 85.

Wiadomości handlowe.

Lwów, 6. czerwca. W drugiej połowie maja b. r. sprzedawano na targach w *Gródku*, *Jaryczowie* i *Szczercu* w przecięciu miec pszenicy po 5zł.60c. — 5zł.60c. — 5zł.53c.; żyta 4zł.15c. 3zł.95c. — 4zł.50c.; jęczmienia 2zł.50c. — 2zł.70c. — 2zł.89c.; owsa 1zł.65c. — 1zł.60c. — 1zł.76c.; hreczki 3zł.50c. — 3zł. — 3zł.13c.; kartofli 2zł. — 1zł.5c. — 1zł.28c. Cetnar siana po 1zł.20c. — 50c. — 1zł. Za sąg drzewa twardego płacono 10zł. — 0 — 10zł. 66c., miękkiego 7zł. — 0 — 8zł.33c. Funt mięsa wołowego kosztował 17c. — 15c. — 12c. i mas okowity 70c. — 0 — 66c. Kukurudzy, nasienia konieca i wełny nie było w handlu.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 10. czerwca.

Hotel rosyjski: PP. Adam hr. Komorowski, z Konotop Obertyński Henr., z Cieleża. — Morawski Konst., z Pohorzec.

Hotel europejski: Rozborski Ant., z Buchowiec. — Janicki Władysław, z Stabna. — Leon i Felix hr. Błażewscy, z Brzezowiec małych. — Rożański, c. k. przek. pow., z Grzymalowa.

Hotel angielski: Just. hr. Łoś, z Borkowa. — Załęski Stan., z Zalonia.

Hotel Kuhna: Konicki Menh., z Zatularniey.

Hotel mołdawski: Rechkorn Izidor, c. k. kapitan, ze Struja.

Pod koleją żelazną: Skrzyszowski Ignacy, z Skoryki.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 10. czerwca.

PP. Chwalibóg Jan, do Lipowic. — Dobrowolski Konst. ces. ros. kap. sztab. i W. hr. Ryszczeński, szambelan, do Rosyi — Raciborski Napoleon, d. Czernelicy. — Bzowski Wład., do Kołbuszowa. — Finkel Adolf, c. k. kapitano do Tarnopola. — Serwatowski Wojc., do Rajturaniec. — Pajęczkowski Józef, do Pieczygóry. — Marcinkowski Karol, do Denysowa. — Skrzyński Franciszek, Szełpak.

